

ชื่อเรื่อง	ดนตรีผู้ไทย แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว
ผู้วิจัย	นายวีรยุทธ สีคุณหลิว
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ปีที่พิมพ์	2559
คำสำคัญ	ผู้ไทย/ดนตรีผู้ไทย/แขวงสะหวันนะเขต

บทคัดย่อ

ดนตรีผู้ไทย เป็นดนตรีพื้นบ้านที่เป็นเครื่องขับร้องถึงความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ นิสยใจคอ ตลอดจนวิถีชีวิตของชาวบ้านเป็นอย่างดี ดนตรีผู้ไทยเป็นมรดกอันมีค่าอย่างหนึ่งของชาวลาวและชาวอีสาน ซึ่งชาวผู้ไทยเป็นผู้สืบทอดมรดกนี้มาเป็นเวลานาน งานวิจัยนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบททางวัฒนธรรมดนตรีของชาวผู้ไทย แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว และเพื่อศึกษาวิเคราะห์เอกลักษณ์ของดนตรีผู้ไทย แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว โดยมีการเก็บข้อมูลจากเอกสาร และข้อมูลภาคสนาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต และแบบสนทนากลุ่ม จากผู้รู้ 5 คน ผู้ปฏิบัติ 23 คน และผู้ให้ข้อมูลทั่วไป 15 คน ในเขตพื้นที่ เมืองเซโปน เมืองนอง และเมืองวิระบุรี แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2556 ถึง เดือนพฤษภาคม 2558 ผลการวิจัยพบว่า

1. ชาวผู้ไทยอาศัยอยู่กระจัดกระจายทั่วแขวงสะหวันนะเขต สภาพความเป็นอยู่แบบเรียบง่าย ลักษณะการแต่งกายของชาวผู้ไทยปัจจุบันแต่งตัวตามสมัยนิยม ด้านภาษาผู้ไทยในแต่ละหมู่บ้านมีความคล้ายคลึงกัน ส่วนการสืบทอดดนตรีของชาวผู้ไทย มีสถาบันการศึกษา ศิลปินผู้สูงอายุ และชาวบ้านที่สนใจเป็นตัวขับเคลื่อน เครื่องดนตรีผู้ไทยที่พบ ได้แก่ กระจับปี่ ซอบังไม้ไผ่ แคน กลองหาง กลองตุ้ม ฉิ่ง ฉาบ และสไน้ง

2. เอกลักษณ์ของดนตรีผู้ไทย แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว มีทำนองสำคัญเพียงทำนองเดียว การเคลื่อนที่ของโน้ตส่วนมากเป็นแบบฟันปลา โน้ตที่ใช้จะอยู่ในกลุ่มเสียงเพนทาโทนิคสเกล ได้แก่โน้ต ลา โด เร มี ซอล และการบรรเลงเปลี่ยนบันไดเสียง ได้แก่โน้ต เร ฟา ซอล ลา โด พิสัยของลายผู้ไทยที่ใช้คือ 5 เสียง 6 เสียง 7 เสียง และ 8 เสียง ชั้นคู่ของลายผู้ไทยคือ ชั้นคู่ 1 – ชั้นคู่ 8 การเคลื่อนที่ของทำนองมีอิสระในการประดับตกแต่ง เล่นเข้าไปเข้ามาประสานกันระหว่างเสียงแคน พิณ ซอบังไม้ไผ่ ประกอบกับลำผู้ไทย

TITLE Phu-Thai musical in Savannakhet Province. Republic of Laos.
AUTHOR Weerayut Seekhunlio
UNIVERSITY Mahasarakham University
YEAR 2016
KEYWORDS Phu-Thai/ Phu-Thai Music/Savannakhet

Abstract

Phu-Thai-Music, the folk music are indicators that the emotions, beliefs and lifestyle of the local villager as well. It is the one heritage of the Lao's people and Thai's people in Northeastern. The Phu-Thai people who inherit this for a long time. This research was done with qualitative and ethnomusicology studies. The aims were (1) to study the cultural text of Phu-Thai music And (2) to analyze the Music identity of Phu-Thai in Savannakhet Province in Lao PDR., data were collected by both documents and fieldwork, The methodology used was The Basic survey, questionnaire, interview forms, observation and group discussions with 5 Key Informants, 23 casual Informants and 15 general Informants in the urban sector of Xephone, Nong and Vilabuly in Savannakhet province in Lao PDR., from of May 2013 to May 2015. The results were:

1. The Phu-Thai People live in Savannakhet area. Their conditions are simple. The current dressing styles are fashionable. The languages were similar in each village. The Phu-Thai Music Transmission and conservation had been succeeded by The academic schools, The Artist elderly and local villagers. The musical instruments found are; "Kra-Chap-Pi" (String instrument), "Saw-Bung-Mai-Pai"(Bamboo-Fiddle), "Kaen"(Bamboo Mouth Organ), "Glong-Hang" (Tailed Drum), "Glong-Tum" (Circle Drum), "Ching-Chap" (Cymbals) and "Sanai"(Oboe).

2. The Music identities found that; (1) have the one melody important. (2) the most of movement have shape like the sound serrated wave. (3) used sound A, C, D, E can change to G. Or D, F, G, A and C called Pentatonic Scales. (5) the interval used 1-8 and the range of pitch were 5, 6,7 and 8. (6) the movement of the melody are free to decorate, Playing repeatedly mix by the sound of "Kaen", Sound of "Phin", Sound of "Saw-Bung" with sound of singer.